

Grandpierre Atilla (Zebegény):

**Történelmünk visszavétele:
Ósi Magyarország. A Kárpát-medence és
a Selyemút népeinek felemelkedése⁸**

I. RÉSZ: ÁTTEKINTÉS

Mottó: „Az egyes tudományágak csak részleges ablakot nyitnak az őstörténelemre, és e szakterületek specialistái a többi szakterület szakértőinek eredményeit rendszerint figyelmen kívül hagyják. Ezért adódnak a látványos előrejutás számára különösen fényes távlatok, ha a különálló történetek összeszövésével egységes kép születik meg. Ennek egyik kulcseleme, hogy a régészeti és nyelvészeti adat-együttesek csakis a megfelelő körzetben, időszakban és a megfelelő ok, indok alapján kapcsolhatók össze, de akkor viszont rendkívül hatékonyak a begyökerezett mítoszok leküzdésében” (Paul Heggarty, David Beresford-Jones, 2009).

A tudományágak összeillesztésének nehézségei

Hogyan lehet a valóságnak megfelelő képet alkotni egy nép őstörténelméről? Az őstörténelem meghatározása szerint az a kor, amelyről nem állnak rendelkezésre írásos dokumentumok. Az ókori források beszámolnak ugyan a korábbi állapotokról, a népek eredetéről, de ezeket a 19. század óta hiteltelennak minősítették. Ezzel a lépéssel azonban megszüntették a népek önazonosságának történelmi alapját. A következmény: a nemzeti önazonosság válsága. Az új képet rendszerint az összehasonlító nyelvészetre alapozták. Csakhogy a nyelvészeti adat-együttesek történelmi adatok híján nem helyezhetők el történelmi összefüggésben, és így számtalan önkényes értelmezésre adtak módot. Hasonló a helyzet a régészeti és a genetikai adatokkal is. Jelenleg ezen tudományok adatainak összeillesztésével próbálnak az őstörténelemről képet alkotni. De hogy miben áll ezen adatok „megfelelő” összeillesztése, azt még nem sikerült tisztázni. A helyzetre ma is jellemző a következő idézet: „Óriási divat a szaktudományokba zárkózva védeni a gondolatnélküliséget...Divat dilettantizmusnak minősíteni olyan törekvéseket, amelyek azt próbálják megvalósítani, ami számunkra a legfontosabb lenne: hogy tudniillik a különböző szaktudományok, szakterületek, szakmák elzárkózottságát, elszigeteltségét leküzdjük.” (Tókei Ferenc hozzászólása a művelődéstudományi vitához, Kultúra és Közösség 1974/3, 24; idézi Gáspár László 1978, Egységes világkép, komplex tananyag. Tankönyvkiadó, 5).

Röviden, az őstörténelemről mintegy kétszáz éve nem áll a valóságnak megfelelő kép a rendelkezésünkre. Ebben a helyzetben a történelem társ-tudományainak a lehetőségek szerinti teljeskörű figyelembe vétele a követendő út, a természetföldrajzi, embertani, genetikai, régészeti, vallástörténeti, népzene- és népmese-kutatási, nyelvészeti eredmények összesítését és a vizsgált körzet népeinek máig fennmaradt nemzeti eredettudatát, valamint a legmegbízhatóbb történelmi források adatait figyelembe véve.

Amikor egy szaktudós értelmezni szeretné szakmai eredményeit, el szeretné helyezni térben, időben, és meg szeretné tudni, ezek mely néphez köthetőek, a társtudományokhoz fordul. Ezekről hajlamos kritika nélkül átvenni eredményeket, mivel rendszerint sokkal kevésbé ért hozzá, mint a

---

⁸ A ZMTE 2019-04-28-án tartott összejövetelén elhangzott előadás rövid ismertetője.

szakma szakértői. Csakhogy ez az egymásra-utaltság minden egyes szaktudományra érvényes, és így egyik szaktudomány sem áll biztos lábakon akkor, amikor értelmezni és értékelni szeretné eredményeit. Egy hasonlattal, talán túlzóan, de olyan a helyzet, mint amikor vak vezet világtalant. Ebben a tisztázatlan helyzetben manapság jobb híján a közmegegyezés, a közvélekedés az irányadó, az elfogadott, bevett vélemény. Ez a helyzet nagymértékben kedvez a tisztázatlan kérdésekből, félreértésekből eredő vélemények beidegződésének és megcsontosodásának, az alapfeltevések tisztázatlanul maradásának, elfogultságok és előítéletek fennmaradásának. Egy ilyen helyzetben a megoldás kulcsa abban rejlik, hogy mindegyik szaktudomány az adatgyűjtés és rendszerezés szintjén alapvetően földrajzi elnevezéseket alkalmaz ahelyett, hogy idő előtt, kellő körültekintés nélkül, pusztán a közmegegyezésből adódó állásfoglalásokra támaszkodna, arra törekedve, hogy elkerülje a mai országhatárok alkalmazását az őstörténelem korszakaiban. Ez az elfogulatlanságra törekvő, természettudományos módszer jól alkalmazható a természetföldrajzban, a fémművesség történetében, az embertanban, a genetikában, a régészetben és a vallástörténetben. A népzene- és népmese-kutatásban, a történeti nyelvészetben pedig az átfogó tudomány jön a segítségünkre, a korabeli összefüggésrendszerben, a mai, individualista nemzeteszme helyett az életközpontú civilizáció egyetemes értékekre épülő összefüggésrendszerében tudjuk értelmezni az ismert népek ősműveltségét.

A történelem társ-tudományági összeillesztésének legbiztosabb módja az átfogó természettudományos szemléleten alapuló sokoldalú, átfogó összehasonlító módszer

Minél több tudományág segítségével közelítjük meg az őstörténelmet, annál biztosabb eredményt kaphatunk. 10 önálló szaktudomány egyenként összesített eredményeinek összevetése nem követeli meg minden részletkérdésben az egyeztetést, mert a részletek helyett a részletek összefüggéseire helyezi a hangsúlyt, és ezek az összefüggések sokkal mélyebbek és szilárdabbak, mint maguk az egyes részletek. A 10 szaktudomány külön-külön összesített eredményeinek összevetése a részlet-kérdések közötti összefüggések között fennálló, még mélyebb összefüggéseket teszi egycspásra világossá, térképekre kivetítve szemléletes, könnyen érthető formában. Ez a legnagyobb, legszélesebbkörű összefüggés-rendszer az, ami a legalapvetőbb értelmezési keretet jelentheti az egyes szaktudományokban felmerülő kérdések számára.

Tíz tudomány eredményeit összegezzük, térképekre vetítjük ki az egyes szaktudományok által kirajzolódó összkép körvonalait, amelyek az őstörténelem egy-egy kulcsfontosságú időszakában jellemzik a népek, műveltségek térbeli helyzetét, a legfontosabb eseményeket.

Összefüggő kép a magyar őstörténelemről és keleti kapcsolatairól

A különböző tudományok kulcsfontosságú eredményeinek összegzése jóval szélesebb körű összefüggésrendszert rajzol ki, mint ami eddig a köztudatban volt. A 10 szaktudomány által nyert 10 összkép mindegyike az eddig sejtettnél jóval nagyobb, eurázsiai szintű összefüggésrendszernek a körvonalait rajzolja ki. Rendkívüli jelentőségű, hogy az Észak-Euráziát összekötő Selyemút őstörténelmének fő körvonalait tekintve a szaktudományok összesített eredményei rendszerint jól összeillenek. Így a 11 tudomány által egymástól független módszerekkel és megközelítéssel nyert összesített eredmények mindegyike alapvető összhangban áll az összes többivel, egymást a legnagyobb mértékben megerősítve. Lehetséges, hogy az egyes tudományok által összesített képek egyes kisebb részletei később felülvizsgálatra szorulnak majd, de kizárt, hogy a 11 tudomány egybehangzó összképének egésze lényegesen módosuljon. Annál is inkább, mert a szaktudományok részletekben elmerülő vizsgálati módszere helyett kifejezetten a legalapvetőbb kérdések felvetésére és megválaszolására helyezzük a hangsúlyt.

A 11 tudomány közül az első az az új, átfogó tudománynak nevezett tudomány, amely a fizikát az eddigieknél mélyebben értelmezi. Amíg a fizika lényegét az elmúlt évszázadokban egyetemes természettörvényei jelentették, addig az átfogó tudományban a legkisebb hatás elve jelenti a fizika lényegét, mert belőle levezethető a fizika összes természettörvénye, így sűrítetten és átfogóan magában foglalja azokat. Az átfogó tudomány a biológiát kiemeli a fizika keretein belül értelmezett tudomány összefüggéséből, kimutatva, hogy a biológiának éppúgy saját, egyetemes természettörvényei és ezeket egybefogó első elve van, mint a fizikának, olyan első elve, amely a fizika első elvénél, a legkisebb hatás elvénél általánosabb. A biológia önálló alapelve az élet felemelésének törvénye, amely az átfogó tudományban a Világegyetem legalapvetőbb működési elve. Az élet alapelve egyben a lélek alapelve is, mert a lélek elválaszthatatlan az élettől. A lélek tehát a Világegyetem egészét átható egyetemes természettörvényben, az életelvben gyökerezik. Ebből következik az érzéstörvény, amely szerint minden élőlény arra törekszik, hogy a lehető legjobban érezze magát. Ez az érzéstörvény az emberiség egész történelmének a legmélyebb mozgatórugója, különösen az őstörténelemben. Így az átfogó tudomány kulcsot ad az őstörténelemben uralkodó világnézethez, az ősi világlátáshoz, s vele az ősműveltség saját összefüggésrendszerében történő felfedezéséhez, értelmezéséhez és értékeléséhez. Az átfogó tudomány harmadik eleme az az átfogó pszichológia, amely nem a lélek tudománya, hiszen az az élet tudományához tartozik, hanem az értelem tudománya. Kiderül, hogy az átfogó pszichológiának is van önálló alapelve, amely a Világegyetem egészére kiterjed. A Világegyetem az átfogó tudomány fényében élő és értelmes, egységes egész, amelyet Élő Világegyetemnek nevezünk. A Világegyetemben az anyag, az élet és az értelem összhangban áll egymással, és egységes egészet alkot. Az értelem alapvető feladata az élet felemelésének elősegítése. Ez az anyag-élet-értelem hármasság, amely a Természet végső egységéből, az életegységből ered, az alapja az ősi Egyháromság-eszmének, az Égből alászállt királyság öseszméjének, a Világfa, az Életfa, a kettős kereszt, a hármas halom jelképének, a taoizmusnak, a konfucianizmusnak, a mazdaizmusnak, az ősi természetvallásnak, sámánizmusnak, bölcsességvallásnak, az eurázsiai ősműveltség rendkívüli, sőt kifejezetten felülmúlhatatlan bölcséleti rendszerének.

A 11 tudomány az átfogó tudományt és 10 szaktudományt foglal magában. Ez a tíz szaktudomány a következő: (1) természetföldrajz, (2) a fémművesség története, (3) embertan, (4) genetika, (5) régészet, (6) vallástörténet, (7) népzene-kutatás, (8) népmese-kutatás, (9) történeti nyelvészet, (10) önazonosság-kutatás, nemzet-tudat, nemzeti emlékezet.

Az Ősi Magyarország körvonalai

Az elmúlt évtizedekben kiderült, hogy a sztyeppe kiemelkedő szerepet játszott az őstörténelemben, legalább 40 000 évre visszanyúlóan. A sztyeppe, mint száraz füves puszták, éghajlati-növényföldrajzi öveget jelent. Az őstörténelemben a civilizációk létrejöttéhez és fejlődéséhez a legjobb közlekedési viszonyokat lehetővé tevő sík vidékek nyújtották a legkedvezőbb lehetőséget. A közlekedésnek döntő szerepe van az emberi kapcsolatrendszerek létrehozásában, a műveltségek eszmecseréjében, a civilizáció kifejlődésében. Ennek fényében nem az éghajlati-növényföldrajzi viszonyok alapján meghatározott sztyeppe, hanem a közlekedési viszonyok alapján meghatározott Puszták adja a legkedvezőbb feltételeket az ősi civilizációk létrejöttéhez és fejlődéséhez. Előadásomban bemutatom a Puszták körvonalait. A Puszták a Kárpát-medencétől a Kaukázusig, az Iráni-fennsíktól, az Indus-völgyig, a Tien-San és az Altáj-hegységekig, a Bajkál-tó menti Tuva környékéig, a Sárga-folyó-menti Ordosz körzetéig és a Kínai-Alföldig terjed.

Legfőbb eredményünk az, hogy a székely-magyarország Kárpát-medencei őshazája mellett létezett egy átfogóbb összefüggésrendszerű „második őshazánk”, az eurázsiai Puszták, az Ősi Magyarország, keleti népeink és testvérnépeink hazája. Ez a körzet nemcsak azért jelentős, mert szoros kapcsolatot teremt az európai és az ázsiai műveltségek között, hanem elsősorban azért, mert itt a Puszta az őskorban jött létre az az ősi eurázsiai civilizáció, amelyből a helybeli műveltségekkel összhangban kifejlődött a mezopotámiai, az egyiptomi, kínai és indiai civilizáció.

Ezt a „második, átfogó őshazánk”-at nevezzük Ősi Magyarországnak. A magyar őstörténelem abban a legalább 40 000 éves, élet-, közösség- és Természet-központú eurázsiai ősműveltségben gyökerezik, amelynek szerves folytatása az Ősi Európa Kárpát-medencei központú, 7700 éves civilizációja, amely fenntartotta a több mint 7000 éves, a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig terjedő Ősi Selyemutat, és amelynek egyenes folytatása az a szkíta-hun-magyar civilizáció, amelytől a nyugati civilizáció materialista főútja mintegy 3000, illetve 5000 évvel ezelőtt, az ókori Görögországban, illetve Mezopotámiában, kezdetben kevésbé, majd egyre inkább eltért. Az ősi szkíta-hun-magyar civilizáció több téren kiemelkedő szerepet játszott az ősi eurázsiai civilizációban és a világtörténelemben.

II. RÉSZ: KÖZELEBBI RÉSZLETEK

Az élet-, közösség- és természet-központú civilizáció napjainkban, az ökológiai válság és az áldatlan világállapotok korában nemcsak rendkívül időszerű, de megkerülhetetlen utat jelent az emberiség felemelkedéséhez. Ezt az ősi élet-, közösség- és Természet-központú világnézetet és ősműveltséget a Selyemút körzetében élő népek őrizték meg a legjobban, és így ebben a körzetben várható, hogy az emberiség felemelkedésének távlatai kibontakoznak.

A népek felemelkedése alatt a népek életminőségének, testi-lelki-szellemi jólétének javítását, a testkultúra, az érzelmi intelligencia és az értelem összhangját és magas szintjét értjük (Kopp-Kovács 2006). A népek felemelkedését a döntéshozatal minőségének javításával érhető el. Döntéseink lételméleti irányát világnézetünk alaptípusa szabja meg. Ez ma rendszerint materialista vagy idealista, anyag- vagy tudat-központú. Ehelyett a lélek-központú és lélek-felemelő, de az anyagi és értelmi jólétet is felemelő, a valóságnak megfelelő világnézetre van szükségünk. A világnézet lényege a Világegyetemről, a Világegyetem mibenlétéről, eredetéről és jövőjéről alkotott nézet.

A Világegyetem fogalma: minden létező egységes egésze.

A létezés fogalma: létezik az, ami kölcsönhatásban áll a világunkkal, ami képes a Világegyetemben oksági hatást gyakorolni, változást előidézni.

Az alapvető létezők: anyag, élet, értelem. Az anyagi okokat a fizikai erők, az élet hatóerőit a biológiai motivációk, azaz az érzések és gondolatok, az értelmi hatóerőket a gondolatok jelentik.

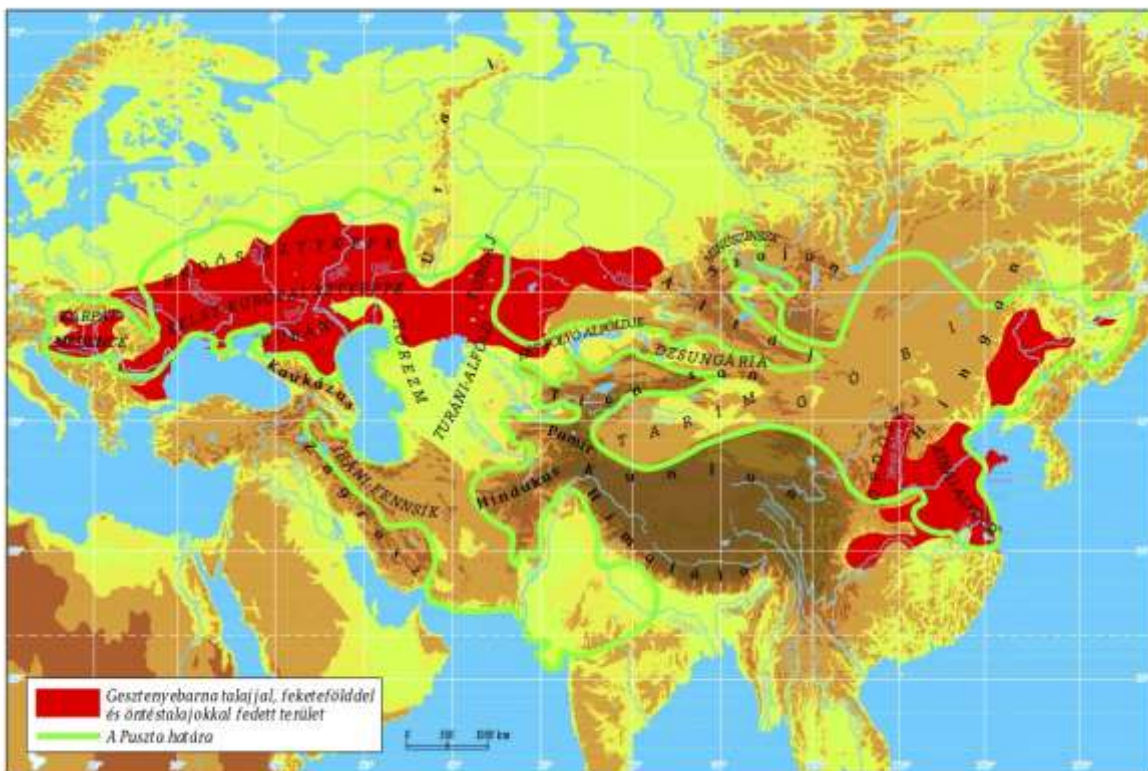
A természettudományok nyugati felosztása hibás. A fizika, biológia, pszichológia hármassága hallgatólagosan feltételezi, hogy az élet lélektelen, és a lélek egy más, külön világhoz tartozik. A valóságban az élet hatóerőit, okozati erejét az érzések és gondolatok jelentik, tehát a lélek és az értelem tudománya az, ami az anyag tudománya mellett a természettudomány másik két alapvető tudománya; ezeket nevezzük átfogó biológiának és pszichológiának.

Az egészség fogalma: az egészség egyéni, társadalmi és természeti lényünk teljes fizikai, lelki és szellemi, társadalmi és természeti jóléte, az ember és a Természet kapcsolatának teljes jólétét is beleértve.

Az egészség tehát nemcsak egy elfogadható, különösebb gondok, szenvedések nélküli életet jelent. Az egészség ennél sokkal több, olyannyira, hogy sokszor helyesebb lenne életteljességnek nevezni. Életteljesség alatt az ember, a társadalom és a Természet kapcsolatának teljes fizikai, érzelmi és értelmi jólétét biztosító élettevékenységet értjük.

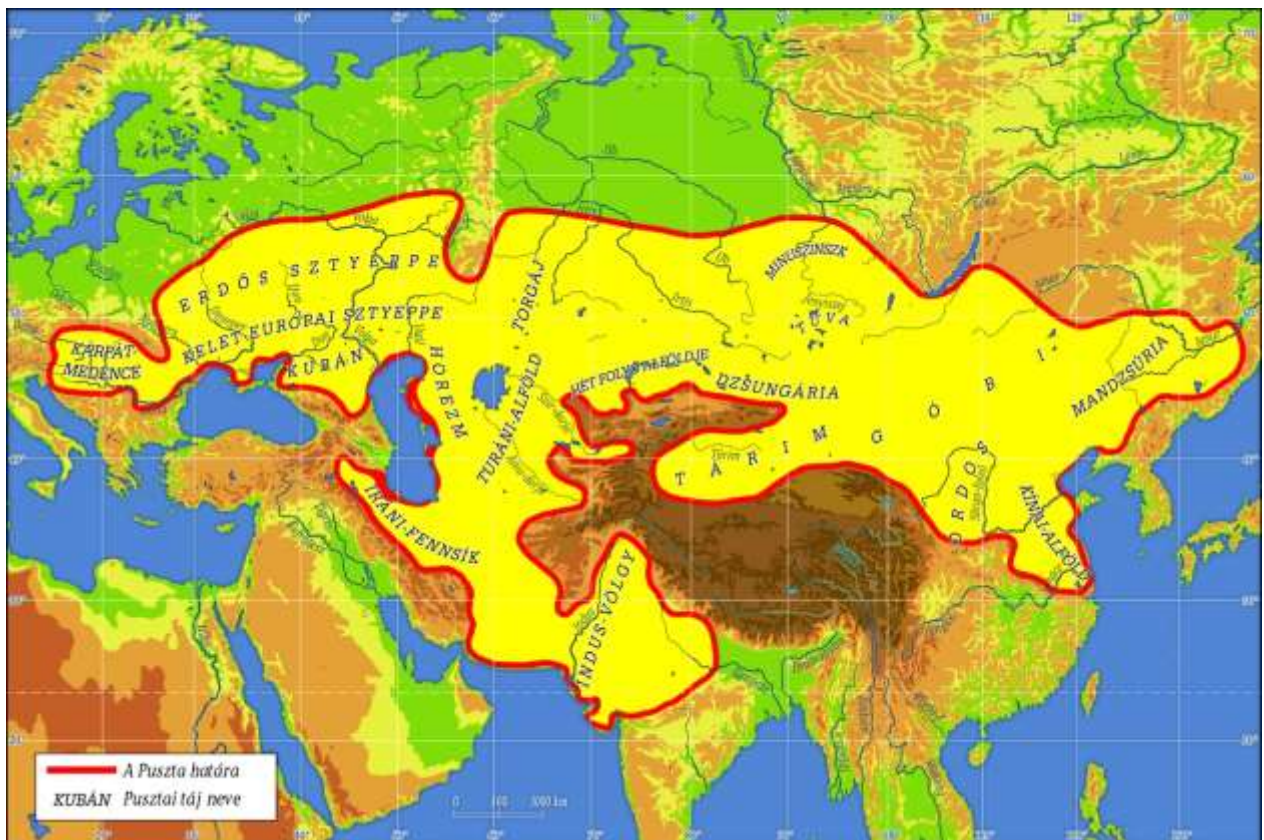
A Világegyetem három alapvető létező egységes egésze: ezek az anyag, az élet és az értelem. Mindegyiknek saját törvényei vannak, és alapvető törvényeik egyetlen még mélyebb törvényben, ún. első elvben futnak össze. Ezek a Természet axiómái, a Világegyetem három kozmikus alapelve, az anyag, az élet és az értelem alapelve.

A lételméletileg teljeskörű világnézet egészségesnek nevezhető először is azért, mert a világ létét a maga teljességében, teljes lényegében, a maga egészében ragadja meg. Az átfogó világnézet biztosítja az egészséges világnézetet, mert nem egyoldalú, s így nem félrevezető. Biztosítja az ember és a civilizáció összhangját a valósággal, s egyben az emberi életvezetés és a civilizáció alapvető célkitűzését, az élet sokoldalú tökéletesítését. Másodsor, azért is egészségesnek nevezhető, mert életelv felfelé, a legmagasabb jól-lét-re ösztönöz, a teljes egészségre, legjobb képességeink teljes kibontakoztatására, arra, hogy az életet teljes fényében lássuk és váltsuk valóra. Mi az életelv lényege? Az életelv a teljes testi, lelki és szellemi egészségre törekvés természettörvénye. Harmadsor, azért is egészségesnek nevezhető, mert egészséges egyensúlyt biztosít az anyagiak, lelkiek és szellemiek, az egyéni, közösségi és kozmikus szempontok között.

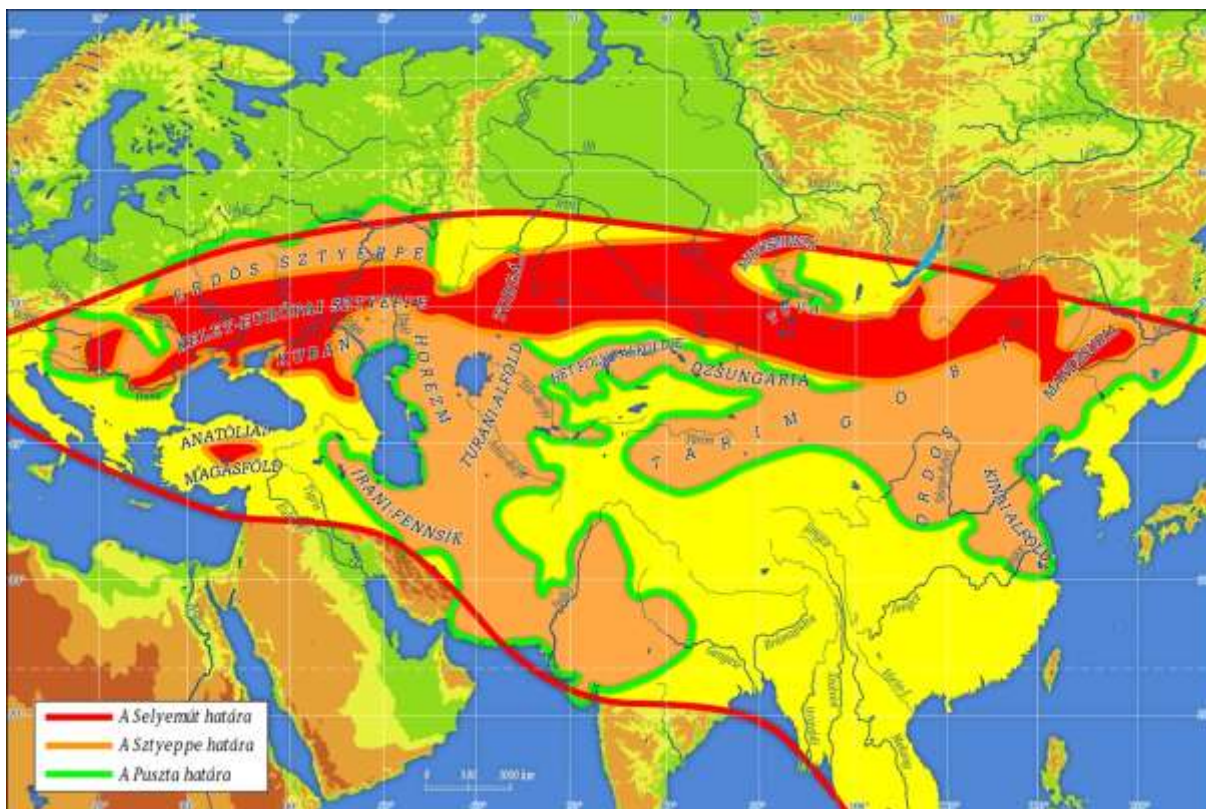
1. kép. Természetföldrajz: a Föld legnagyobb egységes lösztájai, a Föld legnagyobb nagytája, a mérsékelt égövű Puszta csapadékviszonyai a legkedvezőbbek a Kínai-Alföldön és a Kárpát-medencében. Ebben a térségben született a 40000 éves múltú ősi, életközpontú eurázsiai civilizáció, a 7000 éves múltú Ősi Európa műveltség, és ezzel a körzettel szoros kölcsönhatásban fejlődött ki a kínai, koreai, japán ősműveltség.

A természetföldrajzi fejezet felhívja a figyelmet arra, hogy az első civilizációk szükségképpen a legtermékenyebb földek, a legkedvezőbb éghajlat és a legjobb vízellátással rendelkező körzetekben jöttek létre. A világon a legtermékenyebb földek a feketeföldek (csernozjom) és az öntési talajok, a rendszeresen nagy területet elárasztó nagy folyók, a mérsékelt-szubtrópusi éghajlat. A világon a legnagyobb feketeföld övezet a Kárpát-medencétől 4000 kilométeren át Szibéria közepéig terjedő, 600-1000 km széles övezet, amely kiegészül a Kínai-Alfölddel és szomszédos löszvidékeivel, Ordos vidékével. Ez a hatalmas övezet összekapcsolja a Kárpát-medence őstörténelmét a Selyemút őstörténelmével. Ezt a kapcsolatot tovább erősíti, hogy a közlekedési viszonyok ebben az alapvetően sík, a sztyeppét és a szomszédos sík körzeteket magában egyesítő Puszta a legkedvezőbbek. Az ősi civilizációk létrejötte és fejlődése számára a közlekedés döntő jelentőségű. Az elmúlt 1500 év kivételével a világtörténelemben a központi szerepet a 16 millió négyzetkilométerre kiterjedő Puszta játszotta. A Kárpát-medence, tágabb értelemben a Puszta a szkíta-hun népek őshazája. A Puszta tette a vele szervesen összefüggő Selyemutat világtörténelmi jelentőségűvé. A Puszta népe jelentős szerepet játszott a kínai és indiai civilizáció létrejöttében és kifejlődésében egyaránt. Milliós éves távlatban a Puszta jött létre az emberiség első civilizációja, az ősi eurázsiai civilizáció.

Az eurázsiai Puszta a száraz sztyeppén kívül magában foglalja a szomszédos sík vidékeket is.

40-50 ezer éves múltra tekinthet vissza a Kárpát-medencét Ordossal és a Kínai-Alfölddel összekötő Őskőkori Selyemút, alapvetően egységes műveltséggel, Anyaistennő-, illetve Természettisztelettel, természetvallással, lételméleti szinten teljeskörű, és így e téren felülmúlhatatlan bölcséleti-metafizikai rendszerrel.

2. kép. A sztyeppe, a Puszta és a tágabb értelemben vett Selyemút körvonalai. Az eurázsiai Puszta a száraz sztyeppén kívül magában foglalja a szomszédos sík vidékeket is. A selyemút a Pusztán kívül magában foglalja a Puszta műveltségének kisugárzási övezetét is, beleértve az önálló gyökerekből táplálkozó kínai és indiai civilizációt.

Az eurázsiai ősműveltségéből 8 ezer évvel ezelőtt a Kárpát-medencében fejlődött ki az Ősi Európa civilizáció, fejlett csillagászati, filozófiai, matematikai, mezőgazdasági, állattenyésztési, bányászati, fémművészeti tudással, városokat építve, feltalálva az írást vagy az írás elődjét jelentő jelrendszert. A Kárpát-Balkáni fémművészeti központból a jögarhordozó népnek, „a sztyeppe urá”-nak köszönhetően elsősorban kelet felé terjedt el a rézművészet, i.e. 5400-tól és a bronzművészet, i.e. 4500-tól (3. kép).

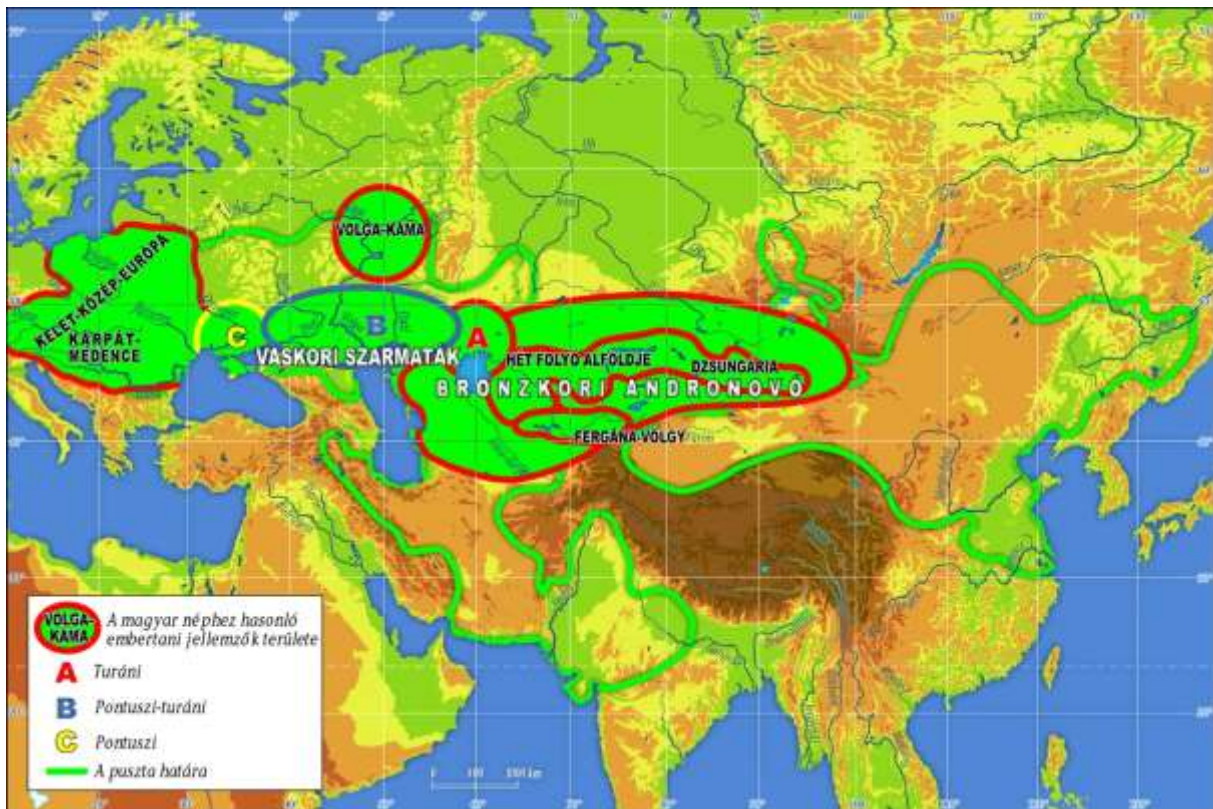

3. kép. A fémművesség elterjedése a Kárpát-medencéből dél felé a Balkán, kelet felé a kelet-európai síkság irányába. Az Ősi Európa az első fejlett technikai civilizáció.

Innen, a Kárpát-medencéből terjedt el az Ősi Európa magasműveltsége, a fejlett mezőgazdaság, állattartás, csillagászat, fémművesség, fazekasság, a városépítés, az írás Nyugat-Európába, s még nagyobb súllyal kelet felé, a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig tartó övezetben. Ezt az övezetet, az északi Selyemút körzetét az i.e. 5 000 utáni időszakra vonatkoztatva röviden Ősi Selyemútnak nevezzük, annál is inkább, mert az őskorban ez az északi Selyemút játszotta a későbbi Selyemút többi ágához képest is a legjelentősebb szerepet (Kuzmina 2007).

7 000 évvel ezelőtt a Kárpát-medencében hatalmas népességrobbanások zajlottak le. A korabeli Európa népessége 400 000 fő, Kínáé kevesebb 600 000-nél, Indiáét nagyon nehéz megbecsülni. i.e. 5700 körül a Kárpát-medencében 1-2,5 milliós, i.e. 5100 körül 1 milliós népességrobbanás zajlott le, összesen 2-3,5 milliós népességet bocsátva ki magából, jóval nagyobbat, mint amennyi a korabeli Termékeny Félhold egészében élt. Ebből legalább 1 millió áramlott ki a Kárpát-medencéből kelet felé, a Kelet-európai síkságra, Szibériáig és még tovább. Kb. i.e. 500-ig az Ősi Selyemút két pólusa, a Kárpát-medence és a Kínai-Alföld közül a Kárpát-medence volt a meghatározó mind műveltsége szintjét, mind népessége számát tekintve.

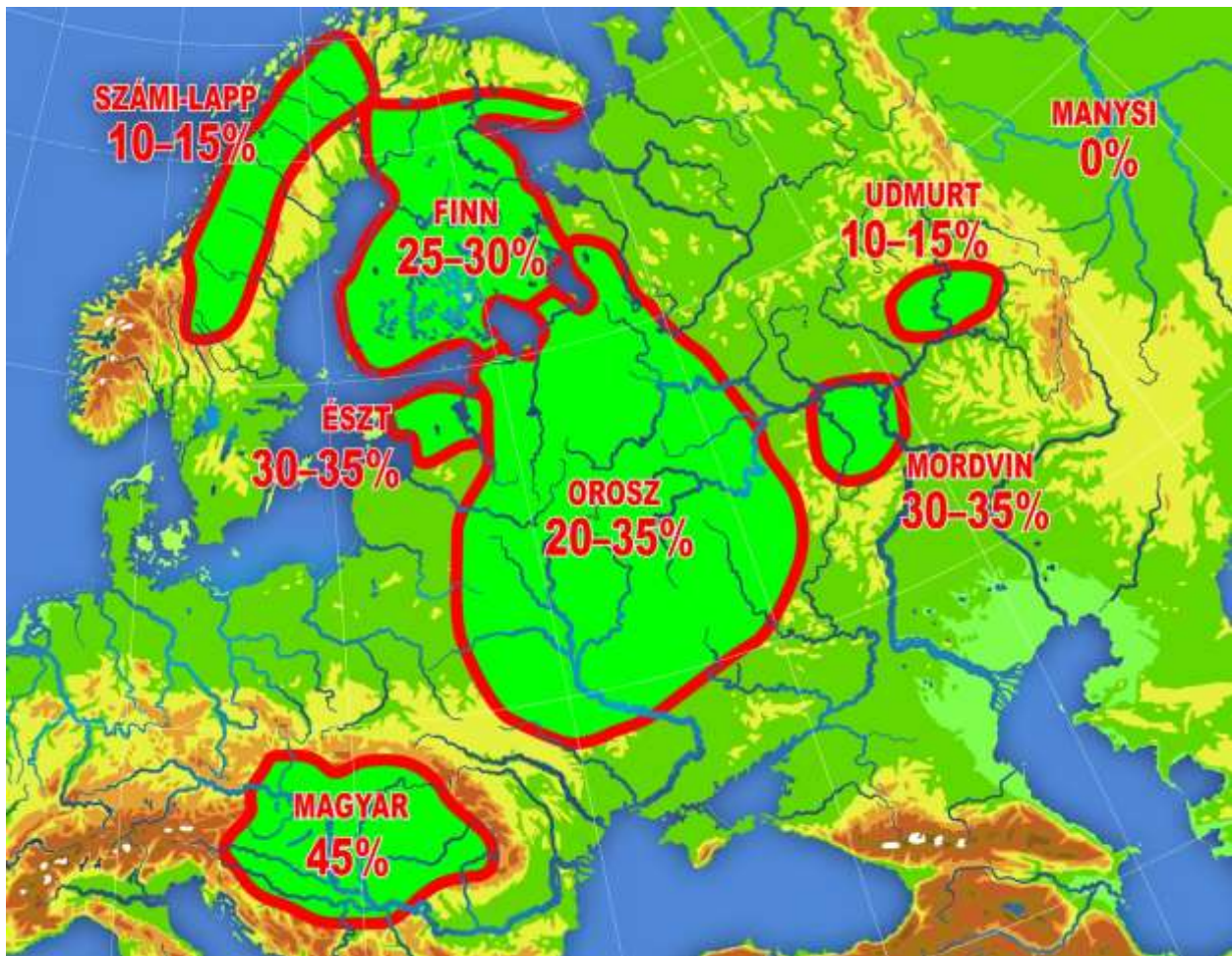
A fémművesség a Kárpát-medencéből jutott el a Kaukázuson át Mezopotámiába i.e. 3500-3000 körül. A korabeli sumér eposz szerint a fémművesség tudományát Mezopotámia a tőle északra és/vagy keletre fekvő Aratta királyságból kapta. Aratta a korabeli Szkítiában volt. Az ókori görög történetírók szerint a fémművességet a szkíták találták fel.

4. kép. Embertan: A Kárpát-medence őshonos népének genetikai hasonlósági körei. A magyarság Kárpát-medencei és eurázsiai nép.

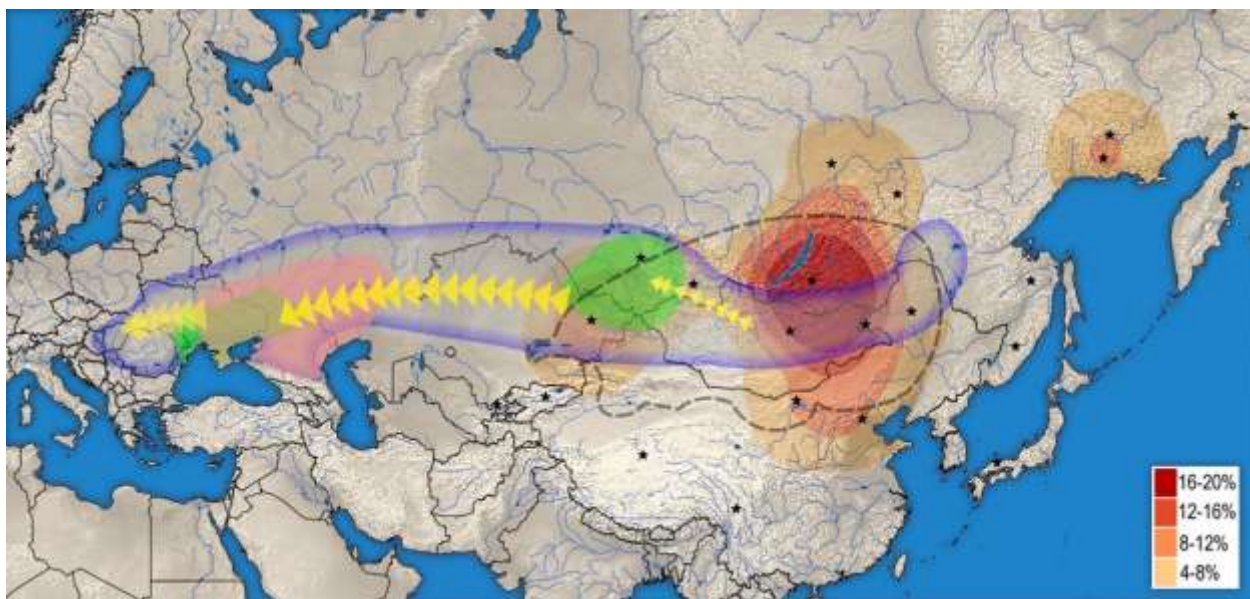
Az embertani vizsgálatok szerint a Kárpát-medence helybeli népéhez embertanilag hasonló népek az Elbától és a Bodeni-tótól a Dnyeperig és a Fekete-tenger északi partvidékéig terjedő Közép-Európában és Közép-Kelet-Európában, a Volga-vidéken, Közép-Ázsiában a Ferganai-medencében és a Tien-san környékén (más néven a Hét Folyó Völgyében) található, jó egyezésben a népességrobbanást jelző régészeti tényekkel. Hasonlóan, Árpád népének hosszú- és keskenykoponyájú csoportja a legközelebbi embertani hasonlóságban áll a következő körzetek népességével: Közép-Európa és Közép-Kelet-Európa (az Elbától és a Bodeni-tó vidékétől a Dnyeperig terjedő körzet, beleértve a Kárpát-medencét is); a Fergana-medence; a Hét Folyó Völgye és Dzsungária, valamint a Volga-vidék. Árpád népének rövid és széleskoponyájú csoportja a legközelebbi embertani hasonlóságban áll a következő körzetek népességével: Kárpát-medence, Tien-San, Tuva, Fergana-medence.

A genetikai eredmények szerint Európa alapnépessége 3 forrásból származik. Kevesebb mint 10%-ban az őslakos vadász-gyűjtögetőktől, 10-30%-ban az anatóliai földművesektől, és 70-90%-ban a bronzkori sztyeppéről. Európa döntő és Ázsia jelentős részének népességét genetikailag a sztyeppe, tágabb értelemben az Iráni-fennsíkot is magában foglaló Puszta népe adta. Az észtek, mordvinok, oroszok, finnek, udmurtok és számik fontos genetikai összetevője a Kárpát-medencéből ered (5. kép).

5. kép. A Kárpát-medence 7000-8000 évvel ezelőtti népességrobbanásai következtében keletre és északra kiáramló népesség genetikai nyomai legnagyobb mértékben a mai magyarságban, valamint – egyre csökkenő mértékben - észtek, mordvinok, oroszok, finnek, udmurtok és számik között maradt meg.

A Kárpát-medence őslakos népe kis mértékben az európai alapnépességből, döntő részben az iráni-anatóliai és a Kárpát-medencei földművelőktől, valamint több hullámban a szteppéről származik. Árpád népének 102 fős mintája genetikailag a volgai tatárokhoz hasonlít legjobban. A 102 fős minta 30%-át kitevő kelet-eurázsiai csoport hasonlósági köre a mai Burjátöld és Észak-Mongólia, valamint Tuva környéke, a 60%-ot kitevő nyugat-eurázsiai csoporté a Volga és a Pontusz-Aral vidék (A+B+C). Kimutatható még a kaukázusi összetevő is (6. kép). Az Árpád népének genetikai hasonlóságára vonatkozó adatok összeegyeztethetők a finnugor elmélettel, hiszen a Volga-Káma és a pontuszi (a Fekete-tenger északi partvidékén fekvő) körzet mindkettőben szerepel.

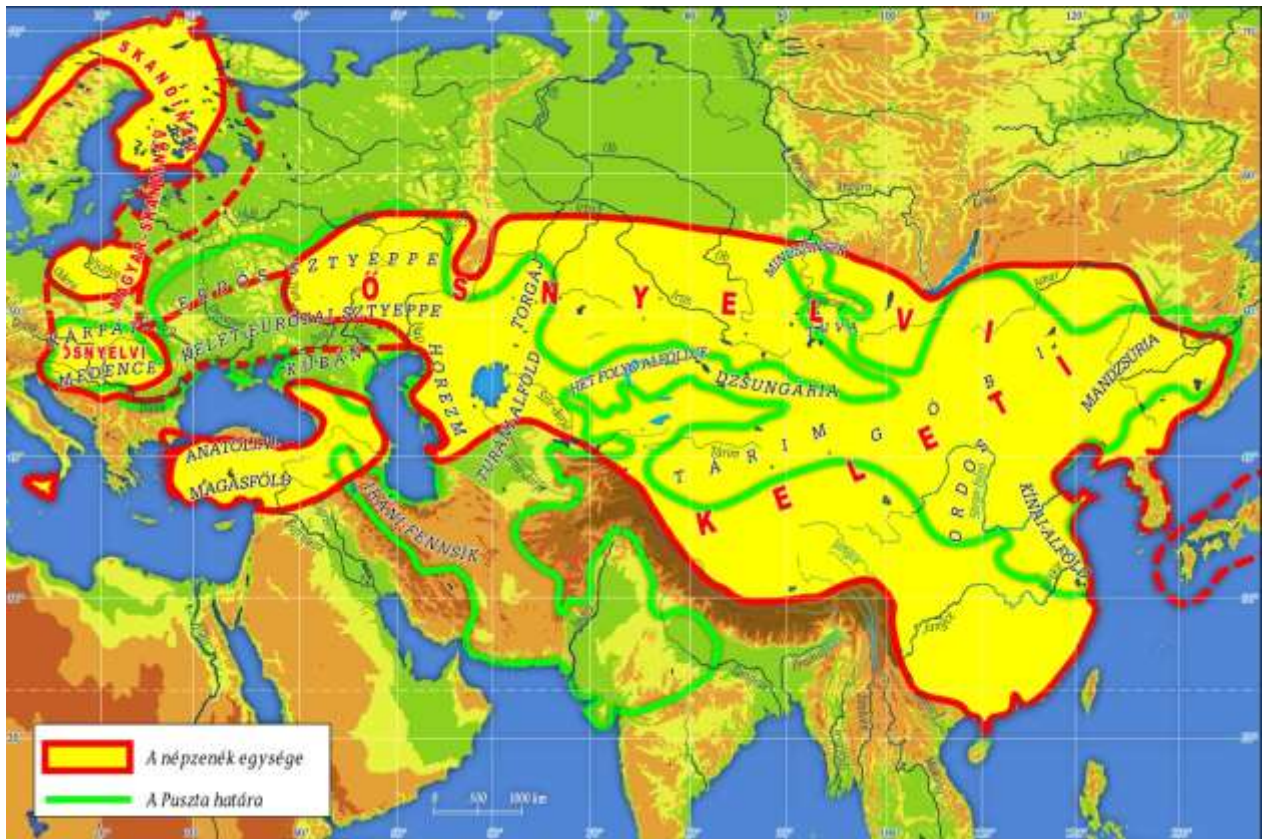

6. kép. Árpád népének genetikai hasonlósági körei a sztyeppén (Neparáczki et al. 2018).

A régészeti leletek egyértelműen mutatják, hogy Árpád népének felségjelvényein leggyakrabban a manapság “palmetta”, valójában Életfa szerepel, leggyakrabban a kettős kereszt alakjában. A magyar kettős kereszt az élet, anyag és értelem kozmikus Egyháromságának jelképe, a magyar nemzeti jelképek között kiemelkedő szereppel bír. Árpád népének vallása az ősi magyar vallás a régészeti leletek szerint az élet kozmikus Egyháromságán, a hármas hármasság természettudományos elméletén és az élet hét kozmikus szintjének eszmerendszerén alapult. A hármas hármasság a jelenség-törvény-elv, valamint az élet-anyag-értelem hármasságok egyszerre fennállását fejezi ki. A jelenség-törvény-elv hármasság szerint a valóság három szintje a megfigyelhető jelenségek, az értelemmel felfogható természettörvények és az első elvek hármassága. Az élet-anyag-értelem hármasság a létezés három alapvető fajtájának felismerését jelenti. A Kárpát-medencei őslakosság és Árpád népe régészeti leletein látható hármas hármasság legközelebbi rokonait az ókori Mezopotámiában és Asszíriában, a hét kozmikus szentség legközelebbi rokonait pedig Üzbegisztánban és Tadzsikisztánban, Khoraszán és Szogdia utódállamaiban találtuk meg. Az ősi magyar vallás élet-, közösség- és természet-központú bölcsesség-vallás volt, az ősi mágusok vallása, minden bizonynyal az emberiség ősvallásának az egyenes folytatása. A bölcsességvallás legvégső magva az Élő Világegyetem eszméje. Ez a közösség-központúság a legjobban a székely jogrendben és a kínai filozófiában maradt fenn, őrizve az Ősi Selyemút két pólusának eszmeiségét. A magyar vallás legközelebbi rokonai a korai mezopotámiai civilizáció természetvallása, a közép-ázsiai mazdaizmus, az észak-ázsiai sámánizmus, a kínai taoizmus-konfucianizmus és a japán sintoizmus. Árpád népe régészeti leleteinek tanúbizonysága alapján kiemelt szerepet juttatott az Egyháromságnak és az élet hét kozmikus szintjét jelképező hetességnek. Ezek a jelképek az élő Világegyetem eszméjének legtömörebb, legvilágosabb, legpontosabb és legfontosabb megfogalmazásai.

A magyarság kínaiakkal, törökökkel, csuvasokkal, tatárokkal, marikkal, karacsájokkal, indiánokkal rokon népzeneje alkotja az „Ősnyelvi” népzenei kultúrkör alaprétégét. Ez az ’Ősnyelvi’ alaprétég Kárpát-medencei eredetű, legnagyobb arányban és változatosságban a székely adatbázisban és a magyar típusdallamok között fordul elő. A hat kultúrkör közül a legnagyobb földrajzi körzetre az ősnyelvi terjed ki, mert a Kárpát-medencétől az egész sztyeppére kiterjedve még Amerikában is feltűnik ez az összefüggő zenekultúra. A kínai népzene más népzeneikkel rokonítható csoportjai szórványosak, egy kivétellel, és ez a magyar. Egyedül a magyar kapcsolattal rendelkező dallamok tekinthetők a kínai népzene ma is eleven, változatképző elemeinek, és

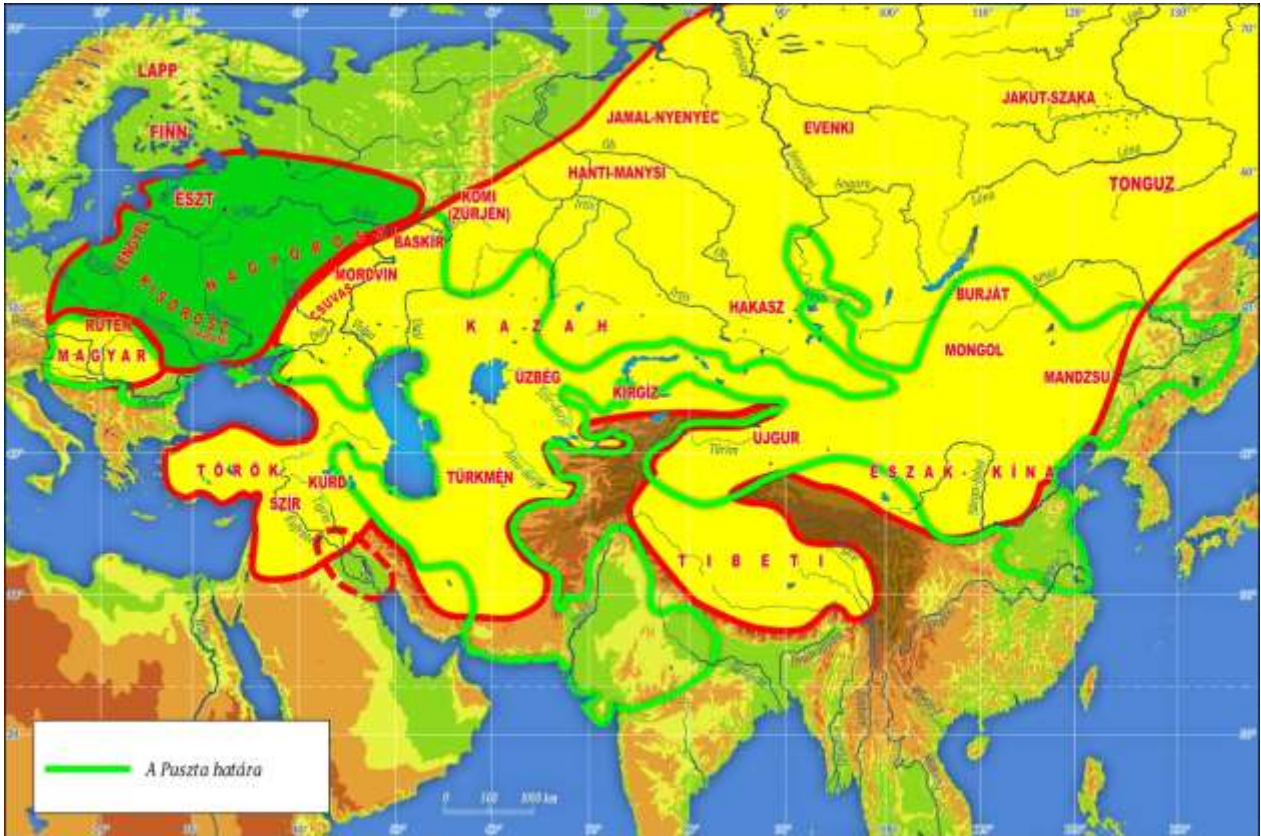
ezek száma kifejezetten jelentős, összevethető az önálló, belső eredetű népdalkincsével. A kínai és magyar népzene ennyire sokféle dallamtípusban mutatkozó közvetlen kapcsolata csak úgy lehetséges, ha őseink egy jelentős csoportja huzamosan élt Kína szomszédságában. A valaha feltehetően egy közös ősnyelvet alkotó dallamvonal-típusok éppen a magyar népzenében maradtak fenn a legnagyobb számban. A magyar népdalok ősrétege, a félhang nélküli, lá-pentaton, kvintváltó, ereszkedő, éles és nyújtott ritmusokban gazdag népzenei kincs fő jellemzői megegyeznek a mágusok énekeivel. A magyar népzene ősrétegét mágikus énekek alkotják, és ez nem lehet másként, csak úgy, hogy az ősi magyarság a mágusok népe volt. Tekintve a pentaton kvintváltó dallamtípusok gazdagságát, fejlettségét, ez azt jelenti, hogy 10 ezer évvel ezelőtt már a maihoz hasonló fejlettségű kellett legyen a magyar népzene.

7. kép. A magyar népzene három rokonsági köre a több mint 10 ezer éves, Kárpát-medencei eredetű Ósnyelvi, a bronzkori, az andronovói műveltségéből eredő Keleti és az újkőkori, Kárpát-medencei eredetű magyar-skandináv népzenei kultúrkör (Juhász Zoltán 2016 nyomán).

A magyar népmesék a nyugat-európai és a hindu-arab-perzsa népmeséktől eltérően a Kárpát-medencétől Közép-Ázsiáig terjedő eurázsiai mesekontinenshez tartoznak. A magyar ősmesék Fehérlófia-típusa a Kárpát-medencétől Mongóliáig és Kínáig elterjedt (Horváth Izabella 2010). A Fehérlófia meseciklus a griffmadárral a magyaron kívül megvan a török, tatár, kazakh, ujjur, sárga ujjur (jugur) mesekincsben. A magyar népmesékben leggyakrabban előforduló népmesei elemek legjellemzőbb körzete a Kárpát-medence, ez lehet ezen népmesei elemek forrása. Elterjedésének körzetei: a Kaukázus hegyrendszere, a Kelet-európai síkság, Dzsungárián át Tibetig; délen pedig Szírián, Kis-Ázsián keresztül az európai törökségig. A magyar népmese- és hiedelemvilág megértése, eredetének és elterjedésének kutatása során alapvető fontosságú az iráni és még inkább a mezopotámiai párhuzamok vizsgálata. Fehérlófia népmese-körünk kiterjed a török, tatár, kazakh,

ujgur, sárga ujjur (jugur), evenki népekre. Az Égigérő Fa népmesei elem a magyarban a leggazdagabb, innen terjedhetett el a sor turkesztáni, altáji, vogul, régi iráni, közép-ázsiai népekhez. **a magyar mesekincsben egészen különös világ, gondolatrendszer, bölcelet szunnyad. A létnek, a világnak kozmikus víziója, sajátos kozmo-mágikus világ.** A magyar népmesék központi jelképe, a Világfa az örök, kozmikus életerő jelképe. Népmeséink életközpontú összefüggésrendszerében a magyarság küldetése abban rejlik, hogy különlegesen gazdag ősműveltségét újra felfedezve elősegítse az eurázsiai ősműveltség újjászületését.

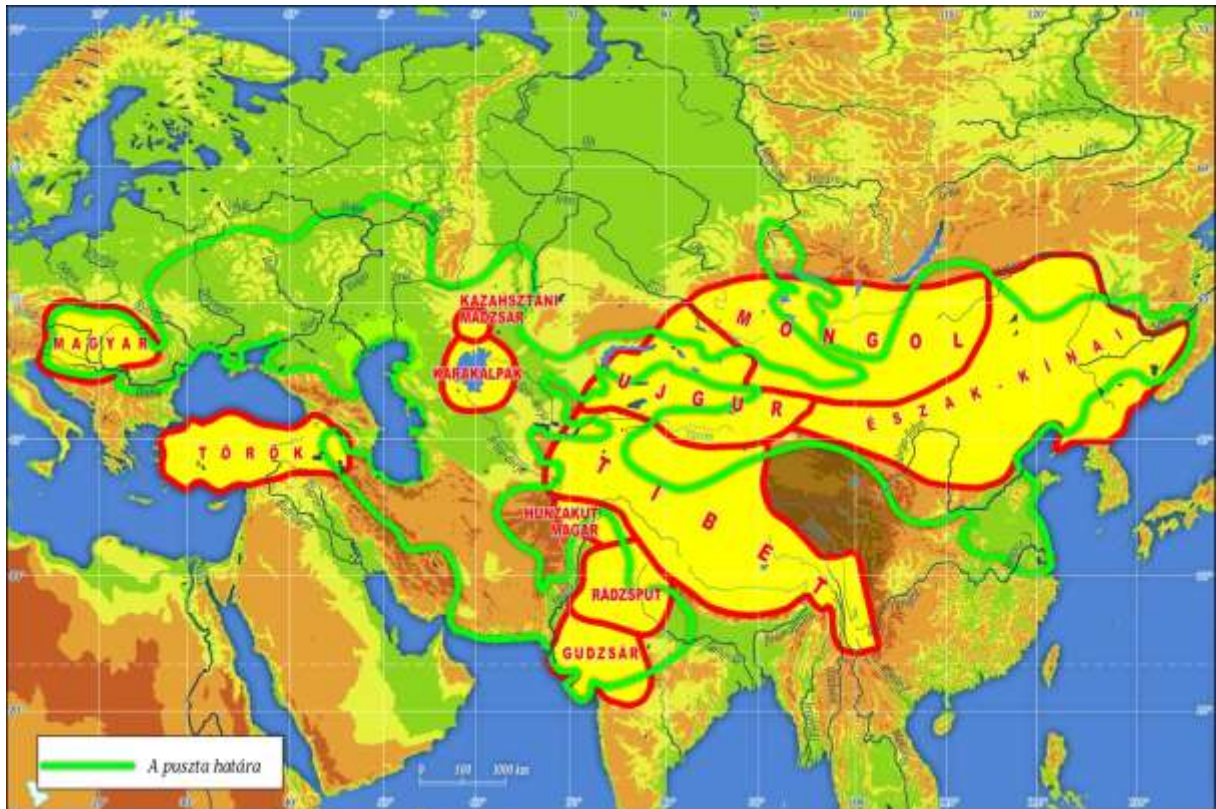

8. A magyar népmesék hasonlósági körei. A legszorosabb hasonlóság a magyar, uráli és altáji, tibeti és észak-kínai népekkel, enyhébb rokonság az orosz, ukrán, lengyel, észt népekkel mutatkozik.

A magyar nyelvet megalkotók közössége rendkívül magas szintű lelki-szellemi műveltséggel, lételméleti szinten teljeskörű metafizikai alapokkal bírt. A szkíta-hun nyelv lehetett a sztyeppe, a Puszta, a kelet-európai síkság, Szibéria és Közép-Ázsia ősnyelve. Az eurázsiai szkíta-hun-magyar ragozó nyelvből eredhetnek a finnjugra nyelvek közös elemei éppúgy, mint az altáji nyelveké. A szkíta-hun nyelvet Atilla hunjainak idejében, 1500 éve 20-30 millióan, a korabeli Kína lakosságával összemérhető létszámban beszélhették a Kárpát-medencétől északra Skandináviáig, keletre a Csendes-óceánig, délen Anatóliáig, az Iráni-fennsíkig és az Indus-völgyig. A magyar nyelv i.e. 6000 előtt, az átmeneti kőkorban vagy még korábban, a többmillió éves múltig terjedő őskorban született, és azóta, legalább 8-10 000 éve önállóan fejlődik. A történelemből a szkíta-hun népek nyelveként ismert, ezen nyelv közvetlen, szerves folytatása, mai állapota.

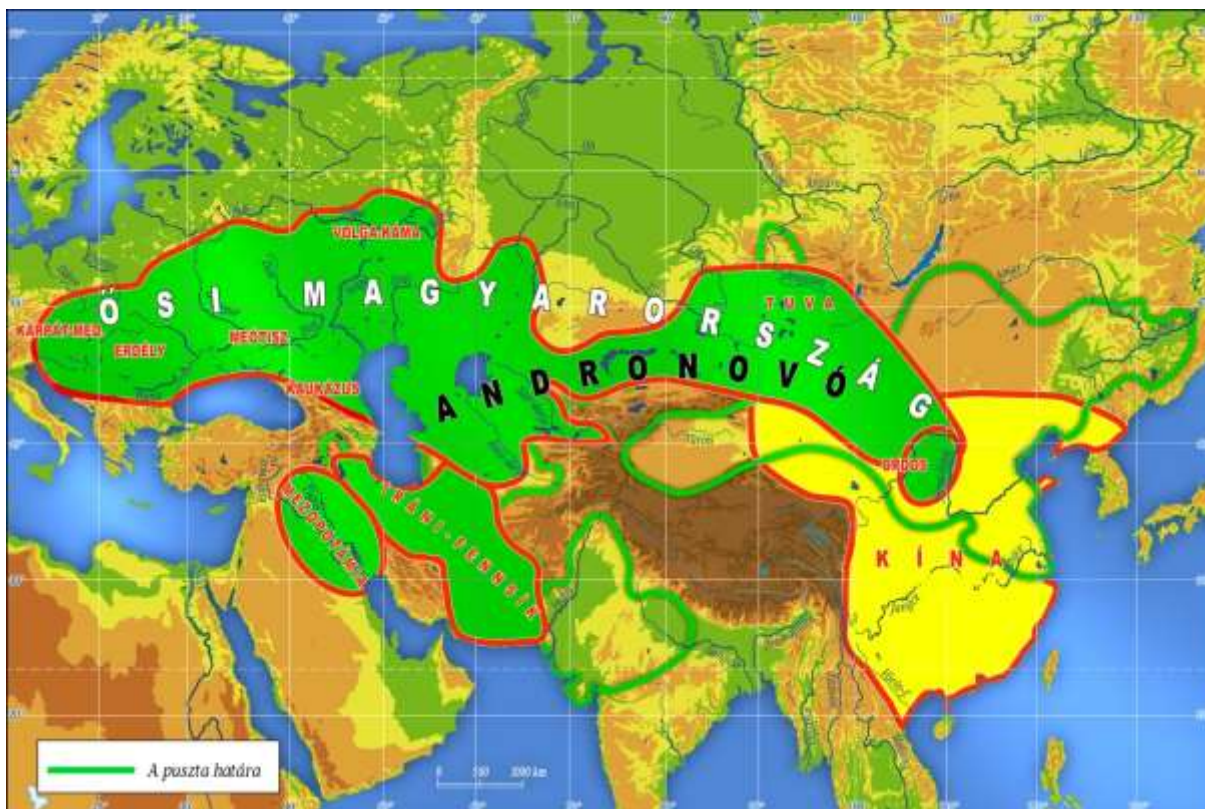

ink indítékai és tettei, úgy, ahogy azt e könyvben közelítőleg feltárt őstörténelmünk tükrözi, irányadóak a számunkra. Tény, hogy a baskírok, a kaukázusi oszét-digorok, a kazakok, az ujugurok, a törökök, a mongolok, az azeriek, a karakalpakok, a türkmének, az üzbégek, az egész sztyeppe népei, az Indiában élő rádzsputok, gudzsarátok testvérnépként tekintenek ránk. Lappangva, de a lengyel és a bolgár népben is él közös származásunk tudata.

10. kép. Az Ősi Eurázsia népei őrzik saját eredetük tudatát. A magyarok, törökök, az altáji török népek: a karakalpakok, kazahsztáni madzsarok, ujugurok, mongolok, Észak-Kína nemzetiségei, a hunzakutok, a tibetiek, a rádzsputok és a gudzsárok őrzik a szkíta-hun-magyar néppel való szoros kapcsolatuk hagyományait.

Végül kirajzolódik előttünk egy olyan övezet, amelyben a magyar nép és a magyar műveltség lényeges szerepet játszott: az Ősi Magyarország (11.kép).

11. kép. Az Ősi Magyarország térképe. Nem országhatárról van szó, hanem műveltségi övezetről, amelyben a magyarság a történelem során jelentős szerepet játszott. Műveltségi körét tekintve az őstörténelem korában hozzátartozott Mezopotámia és a Iráni-fennsík is.

III. rész: Néhány következtetés

A magyarság kiemelkedő szerepet játszott a világtörténelemben és az ősműveltség lételméletileg teljeskörű megalapozásában.

Őshazánk a Kárpát—medence, második hazánk a Puszta.

A magyarság felemelkedését az életközponturnú világnézet, az eurázsiai ősműveltség és ősi hagyományaink ápolása teheti lehetővé.

A székely jogrendszer a magánjog helyett a közjogot és a természetjogot helyezi előtérbe, és ez világtörténelmi fordulatot jelenthet a népek felemelkedése és az ökológiai civilizáció építése számára.

A magyarság küldetése abban rejlik, hogy különlegesen gazdag ősműveltségét, lételméletileg teljes bölcséleti rendszerét újra felfedezve elősegítse az eurázsiai ősműveltség újjászületését és az ökológiai civilizáció építését.

Részletesebben: <http://www.grandpierre.hu/site/termek/osi-magyarorszag/>

Amikor egy szaktudós értelmezni szeretné szakmai eredményeit, el szeretné helyezni térben, időben, és meg szeretné tudni, ezek mely néphez köthetők, a társtudományokhoz fordul. Ezek-től hajlamos kritika nélkül átvenni eredményeket, mivel rendszerint sokkal kevésbé ért hozzá, mint a szakma szakértői. Csakhogy ez az egymásra-utaltság minden egyes szaktudományra érvényes, és így egyik szaktudomány sem áll biztos lábakon akkor, amikor értelmezni és értékelni szeretné eredményeit. Egy hasonlattal, talán túlzóan, de olyan a helyzet, mint amikor vak vezet

világtalant. Ebben a tisztázatlan helyzetben manapság jobb híján a közmegegyezés, a közvélekedés az irányadó, az elfogadott, bevett vélemény. Ez a helyzet nagymértékben kedvez a tisztázatlan kérdésekből, félreértésekből eredő vélemények beidegződésének és megcsontosodásának, az alapfeltevések tisztázatlanul maradásának, elfogultságok és előítéletek fennmaradásának. Egy ilyen helyzetben a megoldás kulcsa abban rejlik, hogy mindegyik szaktudomány az adatgyűjtés és rendszerezés szintjén alapvetően földrajzi elnevezéseket alkalmaz ahelyett, hogy idő előtt, kellő körütekintés nélkül, pusztán a közmegegyezésből adódó állásfoglalásokra támaszkodna, arra törekedve, hogy elkerülje a mai országhatárok alkalmazását az őstörténelem korszakaiban. Ez az elfogulatlanságra törekvő, természettudományos módszer jól alkalmazható a természetföldrajzban, a fémművesség történetében, az embertanban, a genetikában, a régészetben és a vallástörténetben. A népzene- és népmese-kutatásban, a történeti nyelvészetben pedig az átfogó tudomány jön a segítségünkre, a korabeli összefüggésrendszerben, a mai, individualista nemzeteszme helyett az életközponitú civilizáció egyetemes értékekre épülő összefüggésrendszerében tudjuk értelmezni az ismert népek ősműveltségét.

A történelem társ-tudományági összeillesztésének legbiztosabb módja az átfogó természettudományos szemléleten alapuló sokoldalú, átfogó összehasonlító módszer

Minél több tudományág segítségével közelítjük meg az őstörténelmet, annál biztosabb eredményt kaphatunk. 11 önálló tudomány egyenként összesített eredményeinek összevetése nem követeli meg minden részletkérdésben az egyeztetést, mert a részletek helyett a részletek összefüggéseire helyezi a hangsúlyt, és ezek az összefüggések sokkal mélyebbek és szilárdabbak, mint maguk az egyes részletek. A 11 tudomány külön-külön összesített eredményeinek összevetése a részlet-kérdések közötti összefüggések között fennálló, még mélyebb összefüggéseket teszi egycsapásra világossá, térképekre kivetítve szemléletes, könnyen érthető formában. Ez a legnagyobb, legszélesebb körű összefüggés-rendszer az, ami a legalapvetőbb értelmezési keretet jelentheti az egyes szaktudományokban felmerülő kérdések számára.

Tizenegy tudomány eredményeit összegezzük, térképekre vetítjük ki az egyes szaktudományok által kirajzolódó összkép körvonalait, amelyek az őstörténelem egy-egy kulcsfontosságú időszakában jellemzik a népek, műveltségek térbeli helyzetét, a legfontosabb eseményeket.

Összefüggő kép a magyar őstörténelemről és keleti kapcsolatairól

A különböző tudományok kulcsfontosságú eredményeinek összegzése jóval szélesebb körű összefüggésrendszert rajzol ki, mint ami eddig a köztudatban volt. A 11 tudomány által nyert 11 összkép mindegyike az eddig sejtettnél jóval nagyobb, eurázsiai szintű összefüggésrendszernek a körvonalait rajzolja ki. Rendkívüli jelentőségű, hogy az Észak-Euráziát összekötő Selyemút őstörténelmének fő körvonalait tekintve a szaktudományok összesített eredményei rendszerint jól összeillenek. Így a 11 tudomány által egymástól független módszerekkel és megközelítéssel nyert összesített eredmények mindegyike alapvető összhangban áll az összes többivel, egymást a legnagyobb mértékben megerősítve. Lehetséges, hogy az egyes tudományok által összesített képek egyes kisebb részletei később felülvizsgálatra szorulnak majd, de kizárt, hogy a 11 tudomány egybehangzó összképének egésze lényegesen módosuljon. Annál is inkább, mert a szaktudományok részletekben elmerülő vizsgálati módszere helyett kifejezetten a legalapvetőbb kérdések felvetésére és megválaszolására helyezük a hangsúlyt.

A 11 tudomány közül az első az az új, átfogó tudománynak nevezett tudomány, amely a fizikát az eddigiéknél mélyebben értelmezi. Amíg a fizika lényegét az elmúlt évszázadokban

egyetemes természettörvényei jelentették, addig az átfogó tudományban a legkisebb hatás elve jelenti a fizika lényegét, mert belőle levezethető a fizika összes természettörvénye, így sűrítetten és átfogóan magában foglalja azokat. Az átfogó tudomány a biológiát kiemeli a fizika keretein belül értelmezett tudomány összefüggéséből, kimutatva, hogy a biológiának éppúgy saját, egyetemes természettörvényei és ezeket egybefogó első elve van, mint a fizikának, olyan első elve, amely a fizika első elvénél, a legkisebb hatás elvénél általánosabb. A biológia önálló alapelve az élet felemelésének törvénye, amely az átfogó tudományban a Világegyetem legalapvetőbb működési elve. Az élet alapelve egyben a lélek alapelve is, mert a lélek elválaszthatatlan az élettől. A lélek tehát a Világegyetem egészét átható egyetemes természettörvényben, az életelvben gyökerezik. Ebből következik az érzéstörvény, amely szerint minden élőlény arra törekszik, hogy a lehető legjobban érezze magát. Ez az érzéstörvény az emberiség egész történelmének a legmélyebb mozgatórugója, különösen az őstörténelemben. Így az átfogó tudomány kulcsot ad az őstörténelemben uralkodó világnézethez, az ősi világlátáshoz, s vele az ősműveltség saját összefüggésrendszerében történő felfedezéséhez, értelmezéséhez és értékeléséhez. Az átfogó tudomány harmadik eleme az az átfogó pszichológia, amely nem a lélek tudománya, hiszen az az élet tudományához tartozik, hanem az értelem tudománya. Kiderül, hogy az átfogó pszichológiának is van önálló alapelve, amely a Világegyetem egészére kiterjed. A Világegyetem az átfogó tudomány fényében élő és értelmes, egységes egész, amelyet Élő Világegyetemenek nevezünk. A Világegyetemben az anyag, az élet és az értelem összhangban áll egymással, és egységes egészet alkot. Az értelem alapvető feladata az élet felemelésének elősegítése. Ez az anyag-élet-értelem hármasság, amely a Természet végső egységéből, az életegységből ered, az alapja az ősi Egyháromság-eszmének, az Égből alászállt királyság öszménének, a Világfa, az Életfa, a kettős kereszt, a hármás halom jelképének, a taoizmusnak, a konfucianizmusnak, a mazdaizmusnak, az ősi természetvallásnak, sámánizmusnak, bölcsességvallásnak, az eurázsiai ősműveltség rendkívüli, sőt kifejezetten felülmúlhatatlan bölcséleti rendszerének.

A 11 tudomány az átfogó tudományt és 10 szaktudományt foglal magában. Ez a tíz szaktudomány a következő: (1) természetföldrajz, (2) a fémművesség története, (3) embertan, (4) genetika, (5) régészet, (6) vallástörténet, (7) népzene-kutatás, (8) népmese-kutatás, (9) történeti nyelvészet, (10) önazonosság-kutatás, nemzet-tudat, nemzeti emlékezet.

Az Ősi Magyarország körvonalai

Az elmúlt évtizedekben kiderült, hogy a sztyeppe kiemelkedő szerepet játszott az őstörténelemben, legalább 40 000 évre visszanyúlóan. A sztyeppe, mint száraz füves puszták, éghajlati-növényföldrajzi övezetet jelent. Az őstörténelemben a civilizációk létrejöttéhez és fejlődéséhez a legjobb közlekedési viszonyokat lehetővé tevő sík vidékek nyújtották a legkedvezőbb lehetőséget. A közlekedésnek döntő szerepe van az emberi kapcsolatrendszerek létrehozásában, a műveltségek eszmecseréjében, a civilizáció kifejlődésében. Ennek fényében nem az éghajlati-növényföldrajzi viszonyok alapján meghatározott sztyeppe, hanem a közlekedési viszonyok alapján meghatározott Puszták adja a legkedvezőbb feltételeket az ősi civilizációk létrejöttéhez és fejlődéséhez. Előadásomban bemutatom a Puszták körvonalaikat. A Puszták a Kárpát-medencétől a Kaukázusig, az Iráni-fennsíktól, az Indus-völgyig, a Tien-San és az Altáj-hegységekig, a Bajkál-tó menti Tuva környékéig, a Sárga-folyó-menti Ordosz körzetéig és a Kínai-Alföldig terjed.

Legfőbb eredményünk az, hogy a Kárpát-medencei őshaza mellett létezett egy átfogóbb összefüggésrendszerű „második őshazánk”, az eurázsiai Puszták. Ez a körzet nemcsak azért jelentős, mert összeköti Európát Ázsiával, az európai és az ázsiai műveltségek között kapcsolatot teremtve, hanem elsősorban azért, mert itt a Puszta jött létre az első magas szintű civilizáció, az ősi eurázsiai civilizáció. Ez az ősi eurázsiai civilizáció adta a tudás alapjait a mezopotámiai, és részben az egyiptomi, kínai és indiai civilizációknak.

Ezt a „második, átfogó őshazánkat” nevezzük Ősi Magyarországnak. A magyar őstörténelem abban a legalább 40 000 éves, élet-, közösség- és Természet-központú eurázsiai ősműveltségben gyökerezik, amelynek szerves folytatása az Ősi Európa Kárpát-medencei központú, 7700 éves civilizációja, amely fenntartotta a több mint 7000 éves, a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig terjedő Ősi Selyemutat, és amelynek egyenes folytatása a szkíta-hun civilizáció, amelytől a nyugati civilizáció materialista főútja mintegy 3000, illetve 5000 évvel ezelőtt, az ókori Görögországban, illetve Mezopotámiában, kezdetben kevéssé, majd egyre inkább eltért. Az ősi magyar civilizáció több téren kiemelkedő szerepet játszott az ősi eurázsiai civilizációban és a világtörténelemben.

Az élet-, közösség- és természet-központú civilizáció napjainkban, az ökológiai válság és az áldatlan világállapotok korában nemcsak rendkívül időszerű, de megkerülhetetlen utat jelent az emberiség felemelkedéséhez. Ezt az ősi élet-, közösség- és Természet-központú világnézetet és ősműveltséget a Selyemút körzetében élő népek őrizték meg a legjobban, és így ebben a körzetben várható, hogy az emberiség felemelkedésének távlatai kibontakoznak.

Hozzászólás, vita: Mesterházy Zsolt, Szerekes István, Rátki Zoltán, László Péter, Raig Mária Magdolna, Grandpierre Attila

Mesterházy Zsolt

Tisztelt Elnök Úr, Tisztelt Hölgyek és Urak! Öröm számomra Grandpierre Attila nagyívű előadását hallgatni. Magam is foglalkoztam hasonló őstörténeti víziók felvázolásával a '90-es években. Intézeteket akartam alapítani kutatási feladatokkal és hasonlókat gyártottam az íróasztalom fiókjának. Kiadókról álmodtam, akik történelmet tanítanak a magyaroknak, új múzeumokról és új iskolákról. Talán kicsit rokon lelkek is lehetünk, és ha többen gondoljuk ugyanazt, tán érdemes lehet terveket készíteni.

1998-ban megjelent az általam szerkesztett *Magyar őstörténet kincsestára*, ami egy újszerű kronológia volt az utolsó 80.000 év minket érdeklő oldaláról, mintegy összefoglalva az akkori őstörténeti könyvek közös és megfogható pontjait. E tanulmányoknak köszönhetően 2002-ben kiadtam *A magyar ókor* című kétkötetes művet, majd pár évre rá a *Honfoglalások kora* következett. Előbbi egy 40.000 évre kiterjedő eurázsiai történelmi vízió, utóbbi meg az, ami az előbbiből kimaradt.

A Honfoglalások korában leírtam Kr. e. 2400 és Kr. u. 1242 között hatvan keleti, sztyeppe (pusztai) eredetű bevonulást a mai Magyarország és Erdély területére. Ezeket a régészet írta le, benne vannak a *Magyarország története* és az *Erdély története* c. akadémiai könyvekben. Vagyis bő 3500 éven át mindig jönnek valakik keletről. Nem telepedtek soha egymásra, és csak egyetlen esetben fordult elő későbbi továbbköltözésük. Eurázsia nagy részén is ez történt, szinte a véletlenül múlik, hallottunk-e öröklük is? Honnan e sok nép, és kik ezek? Ők a pusztá nepe, akiknek törzseiről Padányi Viktor írt korábban. Egy törzs 30 ezer fővel alakul meg, majd úgy egy emberöltő alatt eléri a 60 ezer fő körüli létszámot. Ekkor a törzset elfelezték, és mivel a pusztában az életfenntartás, ellátás korlátozott lehetőségekkel bír, az egyik felének el kellett hagynia ősei lakóhelyét. Az elvándorlásra kijelölt fél törzs ezután elhagyta a pusztát, általában külső célok irányába. Ha elfogadjuk, hogy az eurázsiai sztyeppe (puszta) Soprontól Kína közepéig ér, és ott 200 törzs élhetett, abból adódik 30 évenként 6 millió ember kivonulása. Ez abban a korban irtózatossá létszámú szétáramlást jelentett.

Amikor 2002-ben a *Magyar ókorban* a Pártos (párthus) Birodalom történetét igyekeztem

megvilágítani, annak 500 éven át tartó fennállását éppen a rendületlenül érkező törzseknek köszönhetjük. De a bevándorlóknak az a sorsa, hogy beolvadnak a fogadóba, ott a perzsákba. Indiában a heftaliták, fehérhunok nagy tömegei olvadtak be előbb a Kusán Birodalomba, majd az Indus-völgy népességébe. Ennek köszönhető, hogy Esztergály Előd tíz éve ott magyar népdalokat éneklő indiaiakkal találkozott. Számptalan kisebb királyság vagy hatalmi központ alakult ki a puszták körül az évezredek során, de csak az ázsiaiakról vannak híreink. Pakisztántól Anatóliáig a hátramaradt érmeleletekből szerzünk tudomást egy-egy pár nemzedéket megérő pusztai törzs királyságáról, majd elvesznek a pastu, perzsa, turk, kínai stb lakosságban. Elvéve vannak híreink Európából is. A német Waldalgesheimi szkíta harci kocsi az indoeurópaiak felsőbbrendűségük bizonyítékaként árulják, miután minden szkíta örökségre rátették volna a kezüket. (A *Ben Hur* c. filmben voltak olyan harci szekerek, naná, hogy csak indoeurópai lehetett.) Tímár Sándor kelta és etruszkokat kutató barátomat egyszer megkértem, nézzen körül bevándorlások után kelta mondákban, és lőn: időről időre ott is jöttek valakik hajókkal, és persze mindig megfelelő galibát okozva a helyben lakóknak. Gondolom, a jelenlévők előtt is ismert a kínai történelem, melyben a hunok dinasztiái legalább 2000 éven át uralkodtak ott. Nem véletlen, hogy Bárdi Lászlót beengedték Hszincsiangba kutatni, aki tornácos, virágos parasztházakat talált ott, miközben számtalan hozzánk hasonló szokást is talált. Bakay Kornél *Őstörténetünk régészeti forrásai* c. grandiózus műve lebeghet a fiatal kutatók előtt, mert alapmű a sztyeppe leleteiről. Különösen amiatt, mert az oroszok nem szenvedtek soha indoeurópai betegségben, nem akartak minden feltárt leletet maguknak, így korrekt és megbecsülendő mindaz, amihez Bakay hozzáfért. Komoly munkát végzett el Götz László az eurázsiai előtörténet felvázolásával, nélküle nem tehetnénk meg sok szükséges megállapítást a későbbiekre nézve. A ZMTE lassan 40 éve dolgozik a magyar történelem helyreállításán, de olyan sok kutató vett részt e munkában, hogy most nem tudok mindenkit felsorolni.

Az itt most felvázolt eurázsiai történelmi vízióink összekapcsolva szép reményekre jogosítanak. Eurázsia története nem az indoeurópaiak és finnugorok meséje, mert egyik sem létezett soha. Abba kell hagynunk azon rossz szokásunkat, hogy még mindig ezekhez képest határozzuk meg magunkat. A finnugor nyelvészeket majd átképezzük valaminek, ahogy a rendszerváltáskor az orosz tanárok is új szakmát tanultak.

Visszatérve még a Kárpát-medencei történelem alakulásához az említett 60 bevonulással, érdemes tovább fűzni a lehetőségeket. Van egy Kárpát-medencénk egy az újkőkorra kialakuló földműves néppel, amely európai származású és 30 ezer éves múltja van, alaposan benne vannak egy 40 ezer éves helyhez kötött etnogenezisben. Van valamilyen nyelvük is. A bronzkortól kezdve befogad 60 keleti bevándorlást, akik itt mind beolvadnak. Az újak vélhetően csak műveltségük azon nyelvi elemeit képesek érvényesíteni, melyek korábban nem voltak itt ismertek (pl. lótarás szakszavai). Ebből következik, hogy magyarul egészen biztosan a Kárpát-medencében beszéltek. Ők persze nem tudták ezt, mert magát az országot csak a 15. században nevezték először Magyarországnak. Előtte volt avar-hun Hungária, Pannónia, Hunnia, Szkítia.

A 60 bevonulással 60 Árpádunk is jött, csak a régebbieknek nem tudjuk a nevét. Ezek mind itt vannak beolvadva a magyarságba. Ily módon mindannyian az őseinkké is váltak, akiknek génjeit mindannyian bírjuk. Ehhez képest a támogatott magyar történetírás száz éve másról sem szól, mint hogy a hunok és avarok miért nem voltak a rokonaink. Ideje lenne e téveszméket végre kihajítani.

Vannak korábbi időkhöz köthető feladataink is. A Kárpát-medencei korai újkőkor történetének leírásával is adósak vagyunk. Amikor 8000 éve átszakadt a Dardanellák gátja, az alatta fekvő Fekete-tó lapályán élők hanyatt-homlok menekültek szinte minden irányban. Jórésztük az

eurázsiai pusztában találta magát, mint a puszta új tulajdonosa, mások hurrita néven a hegyekbe menekültek, hogy később a Folyamközben kössenek ki sumér név alatt, megint mások Kis-Ázsiát népesítették be királyságaikkal hettita és más nevek alatt, melyek majd a perzsák és rómaiak ellenségei lesznek, megint mások nyugat felé vették az irányt, akikről a magyar régészet „délkeleti feláramlás” (Vincsa) fedőnéven tudósít a Kárpát-medence további újkőkori benépesülése kapcsán. E nagyhatású többezer éves történet, egy eurázsiai történelmi vízió most újra leírásra vár. Egyes fejezetei már benne vannak a *Magyar ókorban*, de ez már nem magányos kutatók feladata lesz, hanem kutatócsapatok összehangolt munkája. E könyvben beszéltem Ómagyarországról, amin a Kárpát-medencét értettem, hisz a magyar etnogenezis itt zajlott le. A sztyeppét (pusztát) Kína közepéig viszont nem nevezném ősi Magyarországnak, még azt lehetnék kínai barátaink, területi igényeink lennének, nem beszélve a közbeeső tucatnyi államról.

Mindezt amiatt mondtam el, ha ezen az ösvényen elindulva megírjuk Eurázsia új történetét, a magunkét is meglegjük. Ha valaha lesz egy nagy intézetünk, ahol Grandpierre Attila kijelölt tudományágait kutathatjuk, akkor elérhető a cél. Javaslom ezen intézet függetlenségének garantálását.

Kívánom, ez az őstörténeti találkozó legyen a magyar érdekű történetírás kiterjesztésének kezdete, amely levetkőzi a korábban ráerőltetett tévedéseket.

Köszönöm a figyelmet.

Szekeres István

Kiegészíteni szeretném az elhangzott előadást. Itt néhány pontot felírtam. Amit itt láttunk székely ábécéként, igaz hogy csak egy pillanatra, de azt láttam, hogy ez egy rontott ábécé változat, mert az LY jelnek, eredetileg a teknős jobb első lábához menő vonal bal fele megy le. Ez úgy néz ki, hogy egy későbbi rontott ábécé. Rontott betűnek én azt nevezem, amely nem vezethető le abból a piktográfiából, amelyből származott. Márpedig minden betűt, ha ismerjük a piktográfiát, akkor helyre lehet állítani a betűnek a piktogram előzményét, a rajza és a hangértéke alapján. A rajzát megkeressük a piktográfiában, ahol le van írva a jelentése, és ha a hangértéke egyezik a jelentés kezdőhangjával, akkor azonosítva van. És ha ez sorban, betű[ről betűre] egyezik, akkor az az ábécé, illetve az az írás abból a piktográfiából származik, ami esetünkben a kínai piktográfia.

Aztán a hármashalom egy kínai karperecen van rajta, a két nyitott végén, jelentése a kínai írástörténetben *hegyek, hegységek koszorúja*. Nem véletlenül van a hármashalom rajta a címerünkön. Mert a Kárpát-medencét jelöli a hegységek koszorúja.

Hiányolom az Irbít-parti sziklarajzoknak az említését, hogy nem említetted, pedig rendkívül fontos és nagy műveltségű nép jelenlétét lehet ezekről a sziklarajzokról megállapítani. Többek között ott is van egy világfa, amelynek az emeletein a rombusz jelei vannak, azaz a nőnem jelei. Ugyanis az úgynevezett finnugor nyelvlánc és a feltételezett és uralinak bevezett ősnép szátvándorlását nagyon jól feltártam én már Finnországtól egész a kínai szomszédságig. Sőt a kínai óképírásban is használták egy időben, egy időszakban, a Jin-korban, a hím- és nőnem megjelöléseit. Ugyanis a rombusz a vulvának a rajza, a gömbfej pedig a férfiaknak, a pénisznek a rajza. Na, most ez, a péniszrajz a mai Mongólia területén alakult át a különböző népek összekeveredése által, hogy atyakereszt fejűek lettek a férfi jelölések. És ott már a társadalom különböző fejlettségi fokát is jól meg lehet látni, mert egyes alakok botot tartanak a kezükben, ami a hatalom jelképe. Jogart, gömbjogart tart az egyik egy ilyen botvégen. Az egyiknek a széke, amin ül, egy gömbjogarban végződik. Tehát a gömbjogar onnan származik.

Aztán a magyar népnév, nem az általad mondott. A kínai MA a szótó, és a magyar jelenlegi

családnevekben is jelen van, de jelen van a MAGYAR, MAGYAROVO Euráziában, és itt a Kárpát-medencében is, helységnevekben. Szótó a MA, ennek a magas hangrendű változata a ME. Na, most a MA szóhoz DZS főnévképző járult, amiből lett a MADZS, tehát a DZS hang, és ez egy újabb változáson GY hanggá alakult át. Az utótag pedig az ER, ami az EMBER, FÉRFI szavunkban is jelen van, tehát ez finnugor. Tehát az előtag. Na, most, hogy ez valóban a ló, erre is megvan kérem szépen a bizonyíték, ugyanis a MÉN, MÉNES szavunk ennek a MA-nak a magas hangrendű változatának az -N, -NY képzővel létrehozott változata. A történeti etimológiai szótárban le vannak írva dárum szerint, hogy mikor írták le -N és -NY főnévképzővel. De jelen van egyébként a MAKACS szavunkban is, aminek ezekszerint – és ismeretlen eredetű persze – *lókacs* a neve...

No, most a palmettás díszítésről is annyit azért mondanék, hogy az az időszámításunk után közvetlenül megjelelt teljesen hirtelenül és utána el is múlt, tehát időszakosan volt jelen a kínai díszatóművészetben. Köszönöm, röviden ennyit akartam elmondani.

Rátki Zoltán

Üdvözlök mindenkit. Tudjatok róla, hogy az elmúlt két hónapban történt egy elég jópofa kis ösnyelvelős együttműködés, aminek az eredményei a pénteki napon, a tegnapi [szombati] napon már látszanak... És ennek az én általam képviselt leglényegesebb része, ami nagyon összefügg [Grandpierre] Attila történelmi, meg nyelvi eredményeivel is, hogy az emberiség összavai a kettőhangos szavak. Ezt jól jegyezzétek meg, ha van kedvetek hozzá. És az összes többi nyelv összes többi szava ezekre a kéthangos szavakra épül. És ennek a megismerése elvezet mindahhoz a tudáshoz, vagy ez is része annak a tudásnak, amit a többiek már szintén [birtokolnak]...

László Péter

László Péter vagyok, genetikával foglalkozom, és el szeretném modani, hogy a Bajkál-tó környékén nem Andronovó, hanem Afanaszjevó kultúra van. A kettő nem áll túl távol egymástól, de hát a precizitás ezt megköveteli. A másik észrevételem az, hogy írtame egy könyvet a Szekfű Gyula Alapítvány országos elsőjeként, és az arról szólt, hogy van egy lex aeternis. A lex aeternisből következik egy lex naturalis, ami a természettörvény. A természettörvény itt kirajzolja a negyedik ágat, tehát a három pricipium mellett a negyedik ágat, a lelkiismeretet. A lelkiismeret az értelem föltött áll. Van, mikor a lelkiismeret szavára hallgatva a belső fórumon [a szívre mutat] olyan dolgot kell eldönteni, ami a saját érdekünk, értelmes, racionális belátásunk ellen szól. Tehát kérem átrevidiálni ezt a dolgot a három principiumot. Köszönöm.

Raig Mária Magdolna

Raig Mária Magdolna vagyok. Egy hipotézissel szemben szeretnék feltenni kérdést. Nagy Sándor víziútjáról láttam egy filmet a Visasat Historyn, ami szerint a víziút Nagy Sándor idejében még 70 méterrel magasabb volt. És a Fekete-tenger, Káspi-tenger, Aral-tótól az Oxus folyó vonalában, és az Oxus folyónak volt egy óriási katasztrófája, ami a folyó medrét eltérítette. Erről szólt a film. Meg ott találkoztak a Várem völgyében olyan népekkel, amelyeknek arca teljesen magyaroknak felelt meg. De ha időben ezt a katasztrófát összevetem a gepidáknak a vándorlásával, akkor nekem az jön ki, hogy az Oxus folyó elzárása következtében az ott lévő kultúra, aminek ott van a régészeti bizonyítéka, hogy öntözéses művelést folytattak, azt ott kellett hagyniuk, mert a vízutánpótlás megszűnt. És akkor vándoroltak nyugatnak a gepidák, itt a

Kárpát-medencén, keleti oldalán keresztül teljesen föl Lengyelországig. És ez számomra a térképeket nagyon erősen alátámasztja, de ezt az indoklást szeretném, ha szakértőknek [lenne róla vizsgálata], mert ez csak az én hipotézisem, ahogy következtek.

Grandpierre Attila

Hát nem tudom, hogy mennyire érdemes most itt az időt rabolni. Igazából sok fontos részletkérdésre hívták fel a hozzászólók a figyelmet. Köszönöm, megválaszolni megválaszolom majd, amit tudok személyesen. Arra hívnám fel a figyelmet, hogy ez egy olyan vállalkozás volt a részemről, amiben tizenegy tudományágot, annak az eredményét próbáltam összegezni. És az összkép az, ami igazán lényeges, a részletek biztos, hogy változhatnak, és változni is fognak, de nem tételezhető fel, hogy a tizenegy tudományágban pont olyan részletek merülnek föl éppen, amelyek az egész képet módosítanak. És ez az összkép, ami igazán fontos, mert mindig a legalapvetőbb kérdés az, ami az összképet meghatározza a legnagyobb mértékben. Úgyhogy erre az összképre szeretném felhívni a figyelmet...

Meghívott szervezet bemutatkozása:

Boór Ferenc (Székesfehérvár), Fejér Szövetség, Hét Vezér Estek.